

Ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής για τους Προστάτες της Παιδείας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αμερικής](#)

“Εορτάζοντας την Ημέρα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοὺς τιμοῦμε καλύτερα μιμούμενοι τὶς ἀρετές τους: ἀκαδημαϊκὴ ἀριστεία, ρητορικὴ δεινότητα καὶ καθαρότητα σκέψεως καὶ λόγου. Ἀλλὰ μιμούμεθα ἐπίσης τὸ παράδειγμά τους” αναφέρει, μεταξύ ἄλλων, ὁ Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος στο μήνυμά του γιὰ τὴν ἐπερχόμενη μεγάλη εορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν προστατῶν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς Παιδείας. Αναλυτικότερα αναφέρει:

“Τὴν ἡμέρα αὐτή, τιμοῦμε τὴν Ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων: Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα ὀνομάζεται ἐπίσης «Ἡμέρα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων», διότι κατὰ τὴν Ἑορτὴ αὐτή, τιμοῦμε τόσο τὶς ἀρετὲς τῆς Ἀρχιερατικῆς τους διακονίας, ὅσο καὶ τὴν ἀριστεία τοῦ συγγραφικοῦ τους ἔργου. Στὶς προσευχὲς καὶ τὶς λειτουργίες, στὶς ὁμιλίες καὶ στοὺς σχολιασμούς, στὸν πεζὸ ἀλλὰ καὶ στὸν ποιητικὸ λόγο, χρησιμοποίησαν τὴν πανοπλία τῆς ρητορικῆς τέχνης στὴν ὑπηρεσία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ ἡ Ἑορτὴ αὐτή, ἔχει καὶ ἓνα σπουδαῖο ἠθικὸ δίδαγμα. Τὸν ἐνδέκατο αἰῶνα, ξέσπασε διαμάχη στοὺς κύκλους τῶν λογίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποὺς ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν Πατέρων ἦταν ὁ ἀνώτερος; Ὅρισμένοι ἐξεθείαζαν τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο γιὰ τὴν ρητορικὴ του τέχνη. Ἄλλοι προτιμοῦσαν τὸν Ἅγιο Βασίλειο τὸν Μέγα γιὰ τὸν ἀδαμάντινο χαρακτήρα του. Ἄλλοι προωθοῦσαν τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο γιὰ τὴν ἀπαράμιλλη σοφία καὶ τὴ χαρισματικὴ ὁμιλία του. Ἡ διαμάχη, ἐριστικὴ καὶ ἀντίθετη ἀπὸ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ σκοπὸ τῆς ἀληθινῆς θρησκείας κατέληξε σὲ ἀδιέξοδο.

Τὸ θέμα ὅμως, λύθηκε ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Μαυρόπου, Ἐπίσκοπο Εὐχαΐτων. Σὲ ὄνειρο, τοῦ ἐμφανίσθηκαν οἱ τρεῖς Ἅγιοι Ἱεράρχες καὶ τοῦ μίλησαν μὲ μία φωνή. Διεκήρυξαν ὅτι στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, δὲν ὑπάρχει διαχωρισμὸς οὔτε ἀνταγωνισμὸς, δὲν ὑπάρχει πρῶτος, δεύτερος ἢ τρίτος. Ὡς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν καὶ παραμένουν ἴσοι μεταξύ τους. Εἶναι ἱεράρχες χωρὶς ἱεραρχία, ἔχοντας ἕκαστος ὑπηρετήσει τὸν Χριστὸ μὲ τὸν δικό του μοναδικὸ τρόπο καὶ ὅσο καλύτερα μποροῦσε. Οἱ Ἅγιοι ζήτησαν νὰ καθιερωθεῖ μία ἐορταστικὴ ἡμέρα, ὅπου καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες θὰ τιμοῦνταν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἰσότιμα, ὅπως ἀρμόζει στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι ἐορτάζουμε αὐτὴ τὴ μεγάλη Ἑορτὴ στὶς τριάντα Ἰανουαρίου.

Ἑορτάζοντας τὴν Ἡμέρα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοὺς τιμοῦμε καλύτερα μιμούμενοι τὶς ἀρετὲς τους: ἀκαδημαϊκὴ ἀριστεία, ρητορικὴ δεινότητα καὶ καθαρότητα σκέψεως καὶ λόγου. Ἀλλὰ μιμούμεθα ἐπίσης τὸ παράδειγμά τους. Παράδειγμα ταπεινότητος, ἐργατικότητος καὶ πνεύματος Χριστιανικῆς ἰσότητος. Μὲ πνευματικὴ ζέση ψάλλουμε τὸ Τροπάριο τῆς ἐννάτης ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς Ἑορτῆς:

«Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν• ἐξοικειοῦται μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαιομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.»

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ἰσότητος, εἶναι ὁ τρόπος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ὁ μυστικὸς τρόπος φανέρωσης τῆς Ἀγίας Τριάδος. Εἶναι ἡ διαχρονικὴ δόξα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων. Διὰ μέσῳ τῶν πρεσβειῶν των, εἴθε ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς μας νὰ μᾶς εὐλογεῖ καὶ νὰ μᾶς χαρίζει τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε τὴν ἑορτὴ τους”.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν ἐν Χριστῷ,

† ὁ Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρος